

volbě ob. zastupitelstva zřízena pro účel volby starosty, náměstků a ostatních členů rady obecní. Zákon stanoví všeobecně, že »volbu řídí komise v § 60 uvedená.« Podle ustanovení § 66 platí však ustanovení § 64 i pro doplňovací volby, které se konají za volebního období za účelem obsazení uprázdněných míst. I tyto volby řídí tedy »komise v § 60 uvedená.« Funkce komise této neobmezují se tedy na řízení volby starosty atd. bezprostředně po volbě ob. zastupitelstva konané, nýbrž komise vystupuje v téže funkci i během celého období volebního. Ve složení ob. zastupitelstva a stejně také ve složení komise mohou však během období volebního nastati změny a zákon se změnami těmito také počítá (§§ 10, 57, 66 řádu vol.). Ze zákona tedy nikterak neplyne, že »komisi v § 60 uvedenou« sluší rozuměti komisi právě onoho individuálního složení, která řídila volbu starosty atd. dle §§ 60 a násl. řádu vol., a že funkce komise, která řídila volbu starosty atd. podle § 60, trvati musí po celé období volební.

Naproti tomu stanoví však zákon v § 60, že předsedou řečené komise jest nejstarší člen ob. zastupitelstva a že do komise této jmenují po jednom zástupci volební skupiny kromě oné, ke které náleží předsedající. Z tohoto kategorického předpisu nezná zákon žádné výjimky, a musí tedy složení komise vždy býti v souhlasu s tímto předpisem o její organisaci daným, ať již komise řídí volbu bezprostředně po volbě ob. zastupitelstva či kdykoliv později. Nelze také nahlédnouti, proč by složení komise nemělo se řídit touto organizační normou, jde-li o volbu doplňovací, kdyžť zákon klade váhu na to, aby původní volba řízena byla komisí podle této normy složenou a když funkce komise je jak při volbě původní tak při volbě doplňovací v podstatě totožná.

Organizační norma pro řečenou komisi daná žádá tedy, aby předsedou komise byl nejstarší člen ob. zastupitelstva. Nejstarší člen ob. zastupitelstva není podle § 60 k úřadu předsedy komise volby řídící povoláván žádným aktem, nýbrž nastupuje v ni již ex lege právě následkem svého relativně nejvyššího věku. Z toho nutně plyne, že jakmile do ob. zastupitelstva vstoupí člen vyššího věku než člen, který dosud funkci předsedy komise zaujímal, nastává ex lege změna v osobě předsedy, která ovšem může přivoditi přesuny ve složení komise, ježto předseda její počítá se podle § 60 na vrub oné vol. skupiny, ke které sám náleží.

Žal. úřad založil tedy své rozhodnutí na správném výkladu zákona, a bylo proto stížnost, která jen proti tomuto výkladu brojí, zamítnouti jako bezdůvodnou.

Č. 5980.

Z á v o d n í v ý b o r y: Rozhodnutí rozhodčí komise podle zák. o záv. výborech je stíženo podstatou vadností, stalo-li se za přítomnosti tří (na místo dvou) přisedících, jmenovaných ze stavu zaměstnanců.

(Nález ze dne 20. října 1926 č. 20.725.)

V ě c: František E. a Bedřich P. v B. proti rozhodčí komisi dle zákona o závodních výborech v N. (za zúč. Karla St. a spol. v B. adv. Dr. Frant. Polák z Prahy) o volbu místopředsedy závodního výboru.

V ý r o k: Nař. rozhodnutí zrušuje se pro vady řízení.

D ů v o d y: Členové závodního výboru továrny na vagony v B., Karel St., Josef Sch., Josef St. a Vilém V. podali rozhodčí komisi dle zák. o záv. výborech v N. stížnost, v níž namítali, že při ustavující schůzi záv. výboru žádali, aby místopředseda záv. výboru byl zvolen z menšiny, že však tohoto požadavku jejich nebylo dbáno, a že byl zvolen za místopředsedu člen náležející většině, Bedřich P.

K této stížnosti prohlásila rozhodčí komise nař. nálezem volbu Bedřicha P. za neplatnou a uložila záv. výboru, aby náměstka předsedy zvolil z menšiny. V důvodech svého rozhodnutí uvedla rozh. komise, že vol. skupina první, k níž žadatelé náležejí, obdržela při volbě čtyři mandáty, a dlužno ji proto v devítičlenném záv. výboru považovati za menšinu tvořící aspoň jednu třetinu členů záv. výboru. Poněvadž tato menšina před volbou předsedy vznesla nárok na místo jeho náměstka a volby předsedy se zdržela, měl místopředseda býti zvolen z této menšiny.

Proti rozhodnutí podali předseda záv. výboru František E. a místopředseda jeho Bedřich P. stížnost k nss-u, v níž především namítají, že složení rozhodujícího senátu rozhodčí komise neodpovídalo ustanovení § 26 zák. o záv. výborech, ježto v senátu zasedali místo dvou tři zástupci zaměstnanců.

Dle § 26 odst. 2 a 3 zák. o záv. výborech z 12. srpna 1921 č. 330 Sb. rozhoduje rozhodčí komise v 6členných senátech, sestávajících z předsedy, dále z přisedícího jako znalce odborného, a pak ze čtyř členů, z nichž dva byli po návrhu příslušných odborových organizací jmenováni jako zástupci zaměstnavatelů a dva jako zástupci zaměstnanců. V daném případě zasedali v rozhodujícím senátě dle jednacího protokolu — mimo předsedu a přisedícího odborného znalce — Josef P., Jan K., Alfred Z. a Antonín Cz. Z těch dle výkazu předloženého rozh. komisí byli poslední tři jmenováni jako přisedící ze stavu zaměstnanců. Poněvadž počet přisedících v senátě jmenovaných ze stavu zaměstnanců nesmí dle svrchu uvedeného býti větší dvou, byla rozhodčí komise, rozhodující o stížnosti Karla St. a soudr. v příčině volby místopředsedy závodního výboru nesprávně složena.

Podle § 35 odst. 2. vl. nař. z 29. prosince 1921 č. 2 Sb. z r. 1922, vydaného na základě § 26 odst. 7 zák. o záv. výborech, platí pro řízení před rozh. komisemi, pokud není nic jiného stanoveno, předpisy civilního řádu soudního o jednání před soudy okresními. Podle těchto ustanovení (§§ 431 a 477 bod 2) je rozsudek zmatečným, nebyl-li soud dle předpisu zákona složen. Je-li však nesprávné složení rozhodujícího senátu důvodem zmatečnosti, k níž dlužno přihlížeti, i když stranou v řízení uplatňována nebyla (§ 471 bod 7 c. ř. s.), sluší i nesprávné složení rozhodčí komise, uznati za důvod zmatečnosti rozhodnutí této komise a tudíž i za podstatnou vadu řízení ve smyslu § 6 odst. 2 zák. o ss.